

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 września 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że A. T. jest dłużnikiem organu rentowego z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy. Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wyniosło 17.636,79 zł, na którą złożyły się składki:

1. na ubezpieczenia społeczne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od maja 2007 r. do listopada 2010 r. w kwocie: 4 361,31 zł oraz:

- odsetki za zwłokę: 3 750,00 zł,

- koszty upomnienia: 89,19 zł,

- koszty egzekucyjne: 0,00 zł;

2. na ubezpieczenie zdrowotne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od sierpnia 1999 r. do listopada 2010 r. w kwocie: 4 491,45 zł oraz:

- odsetki za zwłokę: 4 267,00 zł,

- koszty upomnienia: 158,40 zł,

- koszty egzekucyjne: 0,00 zł;

3. składki na Fundusz Pracy w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od lutego 2009 r. do listopada 2011 r. w kwocie: 281,64 zł oraz

- odsetki za zwłokę: 229,00 zł,

- koszty upomnienia: 8,80 zł,

- koszty egzekucyjne: 0,00 zł.

(decyzja – k.2-4 akt ZUS)

W dniu 16 listopada 2017 roku wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej uchylenie w całości. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że kwestionuje decyzję zarówno co do zasady, jak i wysokości, podnosząc dodatkowo zarzut przedawnienia należności. Wskazał nadto, że jest osobą chorą, w lipcu 2014 roku przeszedł udar i utracił możliwość prowadzenia działalności gospodarczej.

(odwołanie – k. 2-3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumentację jak w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k.5)

W piśmie z dnia 4 maja 2018 roku wnioskodawca oświadczył, że cofa odwołanie w niniejszej sprawie..

(pismo wnioskodawcy – k. 16)

Postanowieniem z dnia 7 maja 2018 roku Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych umorzył postępowanie w sprawie na podstawie art.355 k.p.c. uznając, że cofnięcie odwołania nie było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, nie zmierzało do obejścia prawa, ani nie naruszało słusznego interesu wnioskodawcy.

(postanowienie – k.18-19)

Pismem z dnia 8 maja 2018 roku wnioskodawca oświadczył, że cofa swoje oświadczenie o wycofaniu odwołania od zaskarżonej decyzji.

(pismo – k.24)

Na skutek zażalenia A. T. na postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 7 maja 2018 roku, Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uchylił zaskarżone postanowienie. W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny podniósł, że Sąd Okręgowy miał podstawy, aby uznać za skuteczne cofnięcie oświadczenia o cofnięciu odwołania od decyzji organu rentowego z dnia

27 września 2017 roku. A. T. pozostawał bowiem w błędzie co do skutków prawnych złożonego oświadczenia o cofnięciu odwołania. Z dokumentów załączonych do odwołania wynika, że odwołujący jest osobą uznaną za całkowicie niezdolną do pracy i samodzielnej egzystencji, poza tym legitymuje się orzeczeniem stwierdzającym znaczny stopień niepełnosprawności.. Skarżący nie został pouczone o skutkach złożonego oświadczenia o cofnięciu odwołania, tym samym uznać należy, że skutecznie cofnął oświadczenie o cofnięciu odwołania.

(postanowienie z uzasadnieniem – k. 40-44)

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy w Łodzi postanowieniem z dnia 16 października 2018 roku ustanowił dla A. T. pełnomocnika z urzędu.

(postanowienie – k.64)

Na rozprawie w dniu 12 grudnia 2018 roku pełnomocnik wnioskodawcy ustanowiona z urzędu oświadczyła, że popiera odwołanie oraz podtrzymała wniosek zawarty w piśmie z dnia 25 listopada 2018 roku o zobowiązanie organu rentowego do sprecyzowania treści decyzji, tzn. czy zaległe należności obejmują tylko składki na ubezpieczenie własne płatnika i czy uwzględniają okresy zawieszenia działalności gospodarczej płatnika. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania oraz oświadczył, że w terminie 10 dni przedstawi rozliczenie konta wnioskodawcy za sporny okres.

(protokół rozprawy – k.74-75, pismo – k.70)

W dniu 19 grudnia 2018 roku pełnomocnik organu rentowego złożył dokumentację obejmującą należności i zobowiązania wnioskodawcy nierozliczone na dzień wydania decyzji, wydruk przeglądu danych – stany należności dla poszczególnych funduszy oraz rozliczenie należności.

(pismo z załącznikami – k.79-93)

Na rozprawie w dniu 6 marca 2019 roku pełnomocnik wnioskodawcy ustanowiona z urzędu oświadczyła, że po zapoznaniu się ze złożoną dokumentacją przez organ rentowy – cofa odwołanie złożone w niniejszej sprawie. Oświadczenie takie złożyła po konsultacji z wnioskodawcą obecnym na rozprawie. Ponadto oświadczyła, że wnioskodawca nie kwestionuje już wysokości zadłużenia oraz nie podnosi żadnych innych zarzutów względem zaskarżonej decyzji oraz, że ma świadomość, iż po prawomocnym zakończeniu postępowania będzie mógł wystąpić z wnioskiem o umorzenie należności bądź rozłożenie na raty. Wniosła nadto o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu, oświadczając, że koszty te nie zostały pokryte ani w części, ani w całości. Pełnomocnik ZUS wyraził zgodę na cofnięcie odwołania.

(oświadczenia pełnomocników stron – 00:05:20 – 00:109:16 – płyta CD k.103)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że cofnięcie odwołania od decyzji organu rentowego jest cofnięciem wniosku o udzielenie ochrony prawnej roszczeniu procesowemu, a tym samym wyrazem prawa strony do dysponowania przedmiotem procesu oraz odwołałości czynności procesowych. Przez odwołanie czynności procesowej strona realizuje bowiem prawo do eliminacji czynności procesowych niezgodnych z jej rzeczywistą wolą. Czynność dyspozycyjna strony, jaką jest cofnięcie odwołania od decyzji, podlega ocenie sądu pod kątem zgodności z prawem i zasadami współżycia społecznego (art. 203 § 4 k.p.c.), a w sprawach z zakresu pracy i ubezpieczeń społecznych, także pod kątem nienaruszania słusznego interesu pracownika lub ubezpieczonego (art. 469 k.p.c.). Oznacza to, że przyczyny powodujące odwołanie dyspozycyjnej czynności procesowej podlegają kontroli sądowej co do ich zasadności, zaś sąd może dopuszczalność cofnięcia odwołania oceniać oddzielnie od skuteczności czynności, jaką jest sprostowanie lub odwołanie oświadczenia pełnomocnika.

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych słusznym interesem ubezpieczonego - w rozumieniu art. 469 k.p.c. - jest także szybkie i skuteczne nabycie świadczeń z systemu ubezpieczeń społecznych, zaś cofnięcie odwołania od decyzji naruszałoby ów interes wówczas, gdyby rozważenie wszystkich okoliczności sprawy doprowadziło do wniosku, że po rozpoznaniu sprawy przez sąd ubezpieczony uzyskałby pozytywne rozstrzygnięcie (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 stycznia 1997 r., I PKN 74/96, OSNAPiUS 1997 nr 17, poz. 318 oraz z dnia 13 maja 1999 r., II UKN 614/98, OSNAPiUS 2000 nr 14, poz. 563). Ocena sądu, czy cofnięcie odwołania od decyzji nie narusza słusznego interesu i ubezpieczonego, dokonywana jest w płaszczyźnie obiektywnej (w konfrontacji z zasadnością roszczeń ubezpieczonego), a nie w płaszczyźnie subiektywnej (przez rozważenie, czy ubezpieczony miał świadomość, że cofając odwołanie działa wbrew swoim interesom, czy też tej świadomości nie miał; por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001 r., I PKN 680/00, OSNP 2003 nr 20, poz. 488).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zwraca się uwagę, że przy ocenie, czy nie zachodzi naruszenie słusznego interesu pracownika (ubezpieczonego), sąd powinien zebrać informacje przynajmniej w drodze odebrania oświadczeń stron (por. postanowienie z dnia 15 maja 1970 r., III PRN 30/70, OSNCP 1971 nr 1, poz. 10), bowiem przez sformułowanie "sąd uzna za niedopuszczalne", należy rozumieć obowiązek dokonania przez sąd stosownych ustaleń, koniecznych dla oceny, czy czynność procesowa podjęta przez stronę w formie cofnięcia środka prawnego nie narusza jej słusznego interesu. Sąd powinien dokonać wstępnej (co wymaga podkreślenia) oceny zasadności roszczenia w kontekście dotychczas przeprowadzonego postępowania dowodowego i jego wyników, nieprzesądżającej jednak rozstrzygnięcia o zasadności roszczenia (por. uzasadnienie postanowienia z dnia 12 marca 1999 r., I PKN 40/99, OSNAPiUS 2000 nr 10, poz. 390). Taka ocena nie wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości i dokonania pełnej oceny materiału dowodowego. Przy analizie słusznego interesu ubezpieczonego należy mieć na uwadze, że ochrona tego interesu nie idzie aż tak daleko, by nakazywała uznać za niedopuszczalną każdą czynność dyspozycyjną, w wyniku której odwołujący się nie uzyskuje korzyści, na jakie mógłby liczyć w razie wydania orzeczenia merytorycznego, bowiem kompetencja sądu określona w art. 469 k.p.c. nie powinna służyć pozbawieniu ubezpieczonego swobody decydowania o jego sprawach (por. uzasadnienie postanowienia z dnia 20 czerwca 2000 r., I PKN 313/00, OSNAPiUS 2002 nr 1, poz. 17; OSP 2002 nr 7-8, poz. 94, z głosem S. Dalki).

W postanowieniu z dnia 18 kwietnia 2007 r., I UK 325/06 (LEX nr 470000) Sąd Najwyższy przyjął, że ocena słusznego interesu ubezpieczonego według art. 469 k.p.c. jest tylko wtedy prawidłowa, gdy oparta jest na właściwej wykładni prawa materialnego. Błąd sądu co do wykładni prawa materialnego i skutkiem tego zgoda na umorzenie postępowania oznacza naruszenie art. 469 k.p.c., gdy w ustalonym (niespornym) stanie faktycznym odwołanie może być uwzględnione. Jednakże w toku postępowania ocena przez sąd zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego powinna być wstrzemięźliwa, bowiem o tym sąd rozstrzyga w wyroku i dopiero wtedy wypowiada się w sposób wiążący merytorycznie. Takiego charakteru nie ma natomiast brak sprzeciwu sądu na cofnięcie odwołania. Nie ma bowiem przed wyrokowaniem wyraźnej podstawy procesowej podejmowania stanowczej oceny przez sąd

zasadności odwołania od decyzji (art. 210, 212 i 468 k.p.c.). Trzeba więc przyjąć, że w istocie sama strona ocenia zasadność swego odwołania i to od jej woli zależy każdorazowo decyzja o cofnięciu odwołania od decyzji.

W niniejszej sprawie profesjonalny pełnomocnik wnioskodawcy – w jego obecności złożył na rozprawie w dniu 6 marca 2019 roku oświadczenie o cofnięciu odwołania, wskazując, że po analizie przedłożonej dodatkowo przez organ rentowy dokumentacji (obejmującej należności i zobowiązania wnioskodawcy nierozliczone na dzień wydania decyzji, wydruk przeglądu danych – stany należności dla poszczególnych funduszy oraz rozliczenie należności), wnioskodawca nie kwestionuje ani wysokości zadłużenia, ani też nie podnosi innych zarzutów względem zaskarżonej decyzji. Podkreślić należy, że w załączniku do zaskarżonej decyzji organ rentowy szczegółowo wskazał także okresy zaległości płatnika, rodzaj należności i kwoty zaległości wraz z odsetkami za zwłokę, co pozwoliło niewątpliwie dodatkowo na dokonanie oceny zasadności odwołania wnioskodawcy. Ponadto w odpowiedzi na odwołanie, odnosząc się do podniesionego zarzutu przedawnienia należności organ rentowy szczegółowo uzasadnił bezpodstawność tego zarzutu – wskazując jakie czynności spowodowały zawieszenie biegu przedawnienia należności składkowych, a nadto załączył dokumentację na potwierdzenie powyższego.

Zdaniem Sądu Okręgowego w rozpoznawanej sprawie brak jest zatem okoliczności, które sprzeciwiałyby się cofnięciu odwołania przez wnioskodawcę. W sytuacji bowiem gdy ubezpieczony, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, dokonał analizy spraw i uznał za zbędne dalsze procesowanie się, nie ma podstaw, aby uznać oświadczenie ubezpieczonego o cofnięciu odwołania, będące tego następstwem, za czynność naruszającą prawo, czy słuszny interes ubezpieczonego (art. 469 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd stosownie do treści art.355 k.p.c., umorzył postępowanie w sprawie.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd orzekł na podstawie - stosownie do § 2 i § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714) w wysokości 110,70 zł.

## ZARZĄDZENIE

odpisy postanowienia z uzasadnieniem doręczyć pełn. wnioskodawcy

25.03.2019r.